

Nedskrivningen af dagpengekontoen er således alene begrundet i konsekvenserne af aktiveringsordningerne, der var led i det politiske forlig.

Som det fremgik af mit svar af 5. oktober 1992 på udvalgets spørgsmål nr. 2 af 9. september 1992 udarbejdede DØS – efter færdiggørelse af ministerbudgetterne – i august et nyt ledigheds-skøn på 285.000 registrerede ledige incl. konsekvenserne af den kortsigtede aktiveringsaftale, og det er dette skøn, der danner baggrund for det endelige dagpengeskøn på i alt 28,5 mia. kr. på finanslovsforslaget for 1993. Heraf er 2 mia. kr. indbudgetteret på § 35. Generelle reserver.

Spørgsmålet om hvorvidt der er tale om realistiske forventninger til effekterne af aktiveringsforliget, synes jeg det er for tidligt at udtale sig om. I Arbejdsministeriet arbejdes der ihærdigt for at informere og vejlede om de forskellige aktiveringstilbud, og jeg ser stadigt optimistisk på mulighederne for, at mange flere ledige kommer i beskæftigelse gennem tilbuddene.

Regeringen vil naturligvis fortsat følge både ledighedsudviklingen og tilgangen til aktiveringsordningerne tæt, således at vi i forbindelse med afsluttende ændringsforslag til finanslovsforslaget vil kunne budgettere dagpengekontoen og aktiveringsordningerne så realistisk som muligt for det kommende finansår.

Ad § 17.34. Overgangsydelse.

Spørgsmål 11:

Hvad er baggrunden for, at der forventes en stærkt stigende tilgang af modtagere af overgangsydelse for langtidsledige i aldersgruppen 55-59-årige i 1993?

Svar:

Forudsætningen for forslag til finanslov er ikke forventning om stærkt stigende tilgang af modtagere af overgangsydelse i 1993.

Aktivitetsoversigtens oplysninger om antal modtagere udtrykker tilgangen omregnet til helårs-personer. Personer der tilgår ordningen i begyndelsen af året modtager ydelsen i det meste af kalenderåret, mens personer der tilgår ordningen i slutningen af året kun modtager ydelsen i kort tid af kalenderåret.

Overgangsydelsen har kunnet modtages siden 1. marts 1992. Der er ikke en fuld udgiftsmæssig årsvirkning i det første år, men i gennemsnit kun halvårsvirkning. Derfor er udgiftsniveauet alene af den grund lavt sammenlignet med 1993.

I 1993 har tilgangen fra 1992 fuld årsvirkning, når der bortses fra frafald hovedsageligt begrundet i de 59-årige modtagere der overgår til efterløn i løbet af året. Dertil kommer nyt tilgangen i 1993.

Ad § 17.35. Aktiveringsordninger.

Spørgsmål 12:

I aktiveringsforliget var forudsat nogle meget optimistiske tal for tilgangen til aktiveringsordningerne i 1993 – specielt for så vidt angik forældreorlovsydelse (19.000 i 1993) og orlovsydelse til uddannelse (6.000 i 1993).

Hvilke forventninger har ministeren i dag til udfyldning af ordningerne, og hvorpå bygger ministeren sine forventninger?

Svar:

Det var meget vanskeligt at give et kvalificeret skøn over, hvor mange man kunne forestille sig ville benytte forældreorlovsydelsen og orlovsydelsen til uddannelse, og hvor lang tid den enkelte ledige ville blive aktiveret.

Ved beregningerne forudsattes, at de ledige der skal træde i stedet for personer på orlov ville blive aktiveret i gennemsnitlig 4 måneder.

Det ser imidlertid foreløbig ud til, at langt de fleste orlovsperioder, specielt for så vidt angår forældreorlovsydelsen, er på 30-36 uger, dvs. op mod et halvt år.